№ 82 (414). Rok III. Warszawa, 10 kwietnia 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM SWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 200 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 250 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 500 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 800 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 600 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji 25 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 82-go.

Z KOMISARJATU RZĄDU.

Rozporządzenie.

Na mocy art. 3 Lit. C. Ustawy o utworzeniu Urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami (Dz. Ust. 61 poz. 388 r. 1920) i art. 13 i 22 Ustawy w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych (Dz. Ust. z r. 1919 67 poz. 402) oraz z upoważnienia Ministra Zdrowia Publicznego, jako Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do Walki z epidemjami zarządzam:

1) Wobec wyjątkowego pogorszenia się ostatnio stanu sanitarnego m. st. Warszawy, co w związku z rozpoczynającem się ciepłem grozi miastu klęską epidemji, Magistrat m. st. Warszawy przystąpi niezwłocznie do doprowadzenia miasta do porządku i należytego wyglądu drogą uprzątnięcia ulic, placów, chodników i doprowadzenia do należytego stanu dziedzińców i klatek schodowych w domach prywatnych przez usunięcie śmieci i uporządkowanie miejsc ustępowych.

2) Magistratowi m. st. Warszawy przysługuje prawo na mocy art. 22 Ustawy w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych pobrania opłat na dokonanie wymienionych w punk. 1-szym czynności.

(—) *M. Borzęcki.*
Komisarz Rządu na m. st. Warszawę.

USTAWA

z dnia 30 marce 1922 r.

w przedmiecie zmiany terminu wejścia w życie ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonarjuszom państwowym.

Art. 1. W ustępie pierwszym art. 73 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonarjuszom państwowym (Dz. U. R. P. № 21 poz. 165) wyrazy „z dniem 1 kwietnia" zastępuje się wyrazami „z dniem 1 lipca".

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Prezydentowi Ministrów.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1-ym kwietnia.

Marszałek:
Trąmpczyński.

Prezydent Ministrów
Antoni Ponikowski.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Poczt i Telegrafów
z dnia 3 marca 1922 r.

o opłacaniu przesyłek pocztowych przy nadaniu w obrocie wewnętrznym.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 1 kwietnia 1922 r. wszystkie przesyłki pocztowe, nadawane w obrocie wewnętrznym muszą być opłacane przy nadaniu.

Wyjątek stanowią:

1) przesyłki pocztowe, wolne od opłaty pocztowej w obrocie wewnętrznym na podstawie art. 12 ustawy z dnia 27-go maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310).

2) zwykłe listy i kartki pocztowe, które mogą być nadawane nieopłacone lub tylko częściowo opłacone.

3) zwykłe druki, próbki towarowe i papiery handlowe, które muszą być przynajmniej częściowo przy nadaniu opłacone.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1922 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe przepisy, sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem.

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Stesłowicz.*

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Poczt i Telegrafów
z dnia 18 marca 1922 r.

o częściowem podwyższeniu opłat pocztowych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Podwyższa się opłaty w dziale I „Taryfa pocztowa, rozdział A Wewnętrzna taryfa pocztowa", wymienione w rozporządzeniu z d. 18 sierpnia 1921 r. w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych (Dz. U. R. P. № 72, poz. 499) a mianowicie:

W poz. II **Paczki**:

do wagi 1 kg. opł. wyn. ma	50 mk.
„ „ 5 „ „ „ „	200 „
„ „ 10 „ „ „ „	400 „
„ „ 15 „ „ „ „	600 „
Za każde dalsze 5 kg. . .	200 „

W ustępie **„Należytości przy odbiorze"**:

Za skrytki lub przegródki (zastrzeżenie odbierania na poczcie) miesięcznie:

a) dla przesyłek listowych i gazet zamiast 200 mk.	400 mk,
b) dla przesyłek listowych pod a) i listów wartościowych oraz przekazów zamiast 500 mk.	1500 „
c) dla paczek wyłącznie zamiast 1000 mk. .	2500 „

W ustępie **„Inne opłaty"**:

Należytość za wniesioną reklamację od każdej przesyłki zamiast 20 mk.	25 mk.
Zmiana adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki zamiast 30 mk. . . .	50 „
Duplikat poświadczenia nadania zamiast 20 mk. .	25 „
Zniesienie lub zmiejszenie pobrania zamiast 20 mk..	50 „
Zawiadomienie o wydaniu paczki niedoręczalnej innemu adresatowi według zarządzenia nadawcy zamiast 10 mk. . . .	25 „
Należytość za pośrednictwo przy cleniu:	
a) przesyłek listowych zamiast 5 mk.. . .	10 „
b) paczek zamiast 10 mk..	25 „
Za wyładowanie z okrętów i przewiezienie do składów pocztowych paczek amerykańskich w Gdańsku zamiast 50 mk.	100 „
Za zastrzeżenie osobistej interwencji przy cleniu, miesięcznie	200 „
Upoważnienie wypłaty w razie zgubienia przekazu przez odbiorcę zamiast 20 mk.	25 „
Pełnomocnictwo do odbioru przesyłek (niezależnie od opłaty skarbowej) zamiast 25 mk.	50 „

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1-m kwietnia 1922 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Poczt i Telegrafów:
Stesłowicz.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Robót Publicznych
z dnia 3 marca 1922 r.

w sprawie wznoszenia i naprawy budowli drewnianych w dzielnicach miast przeznaczonych pod budowle murowane na terenie b. zaboru rosyjskiego.

Na mocy art. 1 p. 8 ustawy z d. 29 kwietnia r. 1919 w przedmiocie organizacji i zakresie działania Ministerstwa Robót Publicznych (Dz. P. P. P. № 39, poz. 283) zarządzam co następuje:

§ 1. Uchyla się moc obowiązująca p. 3, 4, 8 i 11 przepisów ogólnych policji budowniczej dla miast w Królestwie Polskiem z dnia 26 września r. 1820 (Zbiór przepisów administracyjnych Królestwa Polskiego, część I, tom II, wyd. r. 1866) i punktów 3, 4, 8 i 11 rozporządzenia, rozwijającego przepisy policji budowniczej z dnia 16 października 1820 r. (uzupełnienie części I, tomu II Zbioru przepisów administracyjnych Królestwa Polskiego, wyd. r. 1867).

§ 2. Na całym terenie b. zaboru rosyjskiego zezwala się aż do odwołania w dzielnicach miejskich, przeznaczonych pod budowle murowane po uzyskaniu pozwolenia właściwego urzędu:

1) dokonywać wszelkich napraw i przeróbek budynków drewnianych,

2) wznosić budowle drewniane przy zachowaniu obowiązujących przepisów tam, gdzie rady miejskie powezmą odnośną uchwałę.

§ 3. Wznoszone na terenie b. Królestwa Polskiego budowle drewniane mieszkalne:

cjonarjuszom rzekomo tytułem zwrotu wydatków, uskutecznionych z własnych funduszów na cele urzędowe. Wysokość podnoszonych kwot nasuwa poważne wątpliwości, czy funkcjonarjusze ci istotnie mogli dokonać tak znacznych wydatków z własnych funduszów i czy raczej kwoty, przez nich podniesione, nie stanowią zamaskowanej zaliczki na dopiero mające się dokonać wydatki.

Ministerstwo Skarbu uprasza o wydanie zarządzeń, ażeby władze i urzędy ściśle stosujęc się do § 2 przepisów rachunkowo-kasowych dokonywały wydatków bezpośrednio do rąk wierzycieli Skarbu sporządzając asygnację na ich imię, a nie na imię funkcjonarjuszów państwowych, którzy w myśl § 29 tych przepisów stają się wierzycielami Skarbu, tym wtedy, jeżeli rzeczywiście ponieśli wydatki z własnych funduszów. Dotyczy to przeważnie tych wypadków, kiedy urzędnik, otrzymawszy zaliczkę bądź na koszta podróży, bądź na zakupy, których nie można było dokonać w inny sposób, przekroczył udzieloną mu zaliczkowo kwotę lub wyjątkowo kiedy z powodu wyczerpania lub nieotwarcia w swoim czasie kredytu zmuszony był z własnych funduszów dokonać wypłat na cele gospodarcze biura.

Podnoszenie zaś większych kwot przez funkcjonarjuszów państwowych pod pozorem zwrotu sum, wydanych z własnych funduszów na wydatki, których jeszcze nie dokonano, stanowi nadużycie służbowe, gdyż asygnacja w ten sposób sporządzona musi być uważana jako bezpodstawny dokument.

Na podstawie powyższego należy bezzwłocznie wydać stosowne zarządzenia.

Warszawa, dnia 25 stycznis 1922 r. (Pr. B. 480).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

Dunikowski.

Podsekretarz Stanu.

⊚ ⊚ ⊚

DZIAŁ POLICYJNY.

W sprawie kar dyscyplinarnych.

Wobec zaprowadzenia wykazu stanu osobistego w aktach personalnych funkcjonarjuszów P. P. (Rozk. Dz. N-r 30/22 r.) należy zaprzestać prowadzenia arkuszy ewidencyjnych kar i odznaczeń ustanowionych rozkazem tut. Nr. 1686 p. 5.

Wszelkie kary jakie dany funkcjonarjusz przez czas swej służby poniósł, należy wpisywać mu w porządku chronologicznym do wykazu stanu osobistego w punkcie B. zamieszczając datę, opis czynu karygodnego i wymiar kary.

Zmieniając równocześnie częściowo rozkaz 1686 p. 5 Komendant P. P. poleca aby Kierownicy Urzędów do prowadzonej księgi kar wpisywali nie tylko kary odnośnemu funkcjonarjuszowi we własnej kompetencji wymierzone, lecz wszelkie wogóle kary, jakie przez czas swej służby w danym Urzędzie otrzymał.

Kasuje się nadsyłanie odpisów księgi kar, zarządzone rozkazem 1686, zarządza się natomiast, aby Kierownicy Urzędów nadsyłali na dzień 5 każdego miesiąca do Referatu Dyscyplinarnego statystykę cyfrową wszystkich kar wymierzonych podwładnym funkcjonarjuszom w/g wzoru okólnika tut. z dn. 7/I 22 r. N-r 59. Statystykę za ubiegłe miesiące od dn. 1 stycznia 22 r., za każdy miesiąc oddzielnie, należy nadesłać do dn. 1-5-22-r.

Po za powyższymi zmianami rozkaz 1686 pozostaje nadal w mocy z uwzględnieniem treści okólników Nr. 1-d 204 z dn. 30/I-22-r. i Nr. I-d 159 z dn. 24/I-22 r. (R. Dz. nr, 80).

KRONIKA.

SPRAWY POCZTOWE.

Wobec objemowania przez rząd polski władz administracyjnych w Wileńszczyźnie istniejące tam poczty polowe zostają zdemobilizowane. Urzędy pocztowo-telegraficzne otrzymały zawiadomienie, że do urzędów pocztowych Litwy Środkowej jeszcze nie wolno przyjmować przesyłek za pobraniem opłat, ora przekazów pocztowych.

URLOPY DLA URZĘDNIKÓW MIEJSKICH.

Magistrat postanowił od dn. 1-go maja r. b. przyznać urzędnikom i oficjalistom miejskim, posiadającym 10-letnią służbę, urlopy wypoczynkowe na okres 5-tygodniowy, posiadającym zaś wysługę miejską 20-letnią na 6 tygodni. Zdecydowano również wprowadzić na czas od 1 maja do 1 października w biurach Magistratu w sobotę skrócony czas pracy—do godz. 1 w południe (t. zw. angielskie soboty).

POSADY NA CZAS LETNI DLA INTELIGENCJI.

Tow. kolonji letnich pracuje 40 lat nad podniesieniem fizycznego stanu i ratowaniem zdrowia młodych pokoleń.

Rezultat tej sprawy, wyniki z pobytu dzieci na kolonjach zależą jednak tylko od zarządzającej daną kolonją i od osób, które bezpośrednio dziećmi się opiekują.

W tym celu potrzebne są zarządzające gospodarstwem kolonji, wychowawczynie, oraz wychowawcy. Pożądane są siły nauczycielskie, ale nie wyłącznie, konieczne zaś inteligencja i dobra wola. Szczegółów co do warunków udziela p. Barowa Piękna 21 m. 5, w poniedziałki, środy i piątki od g. 11—2.

SPRAWY LIKWIDACYJNE.

Wobec licznych zapytań i zgłoszeń w sprawie uregulowania różnych pretensji obywateli polskich do rządu rosyjskiego Główny Urząd Likwidacyjny podaje do wiadomości co następuje:

Pretensje do rządów rosyjskiego i ukraińskiego, podlegające uregulowaniu na podstawie Traktatu Ryskiego, podzielone zostały na dwie grupy.

Uregulowaniem pierwszych, do których należą pretensje z tytułu wywiezionych do Rosji i Ukrainy przedmiotów, zajmują się komisje reewakuacyjna i specjalna w Moskwie. Co do zgłaszania pretensji w tym przedmiocie odnośne rozporządzenia prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych zostały ogłoszone w „Monitorze Polskim": z dn. 6 września 1921 r. N-r 202, z dnia 25,1 1922 r. N-r 20 i z dn. 31.3 1922 r. N-r 74 ze wskazaniem trybu miejsca i terminu składania odpowiednich deklaracji.

Uregulowaniem zaś drugiej grupy pretensji, do której należą pretensje do instytucji kredytowych (Kas Oszczędności, Kas Skarbowych, Banku Państwa itp. ewakuowanych banków prywatnych i banków w itp.) pretensje do instytucji ubezpieczeniowych, pretensje z tytułu prawnych zobowiązań rządów rosyjskiego i ukraińskiego oraz instytucji państwowych, wreszcie uregulowanie stosunków prywatnoprawnych pomiędzy obywatelami polskimi a obywatelami Rosji i Ukrainy, zajmuje się Komisja Rozrachunkowa w Warszawie.

W miarę załatwiania przez Komisję Rozrachunkową spraw zaliczonych do grupy drugiej, będzie podawany do publicznej wiadomości tryb, termin i miejsce zgłaszania rzeczonych pretensji. W chwili obecnej zgłaszanie się w tych sprawach (grupa druga) jest przedwczesne. Gł. Urz. Likwidacyjny na piśmienne zgłaszanie się w sprawach zaliczonych do tej grupy. nie będzie udzielał odpowiedzi do czasu powzięcia odpowiednich decyzji przez Komisję Rozrachunkową.

POMOC DLA OSADNIKÓW.

Wobec nadchodzących skarg od osadników wojskowych, że pomoc pieniężna nie jest regularnie przydzielana, ministerjum rolnictwa poleciło wojewodom zarządzić, żeby osadnicy wojskowi do 10 kwietnia byli zaspokojeni z kredytów na ten cel wyznaczonych przez Sejm Ustawodawczy.

Redaktor J. Plewiński. Drukarnia F. Syrowicza i S-ki, Senatorska 31-30, tel. 69-60.